Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

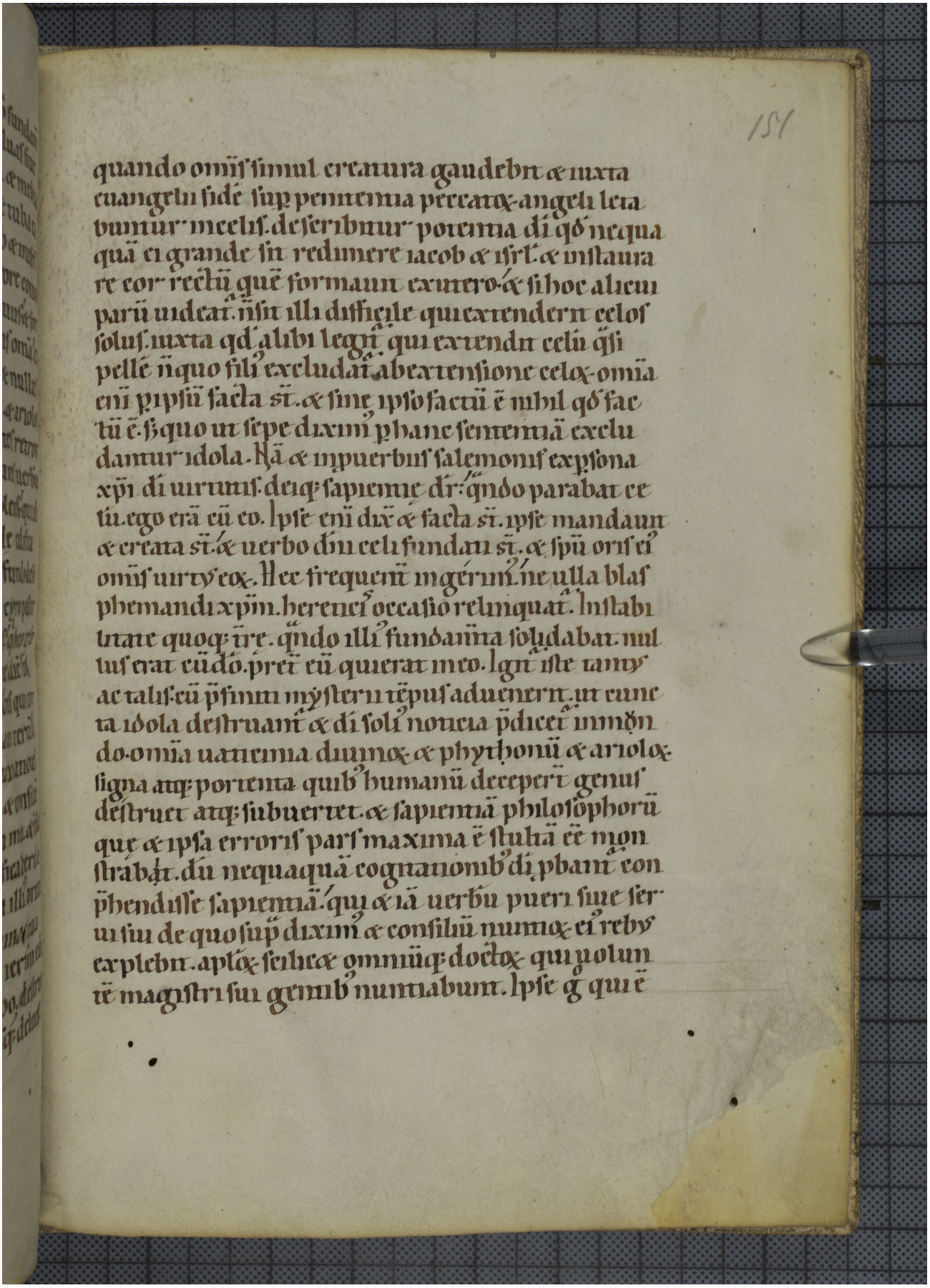

151

quando omīs simul creatura gaudebīt & iuxta
euangelii fidē sup penitentia peccatōr angeli lea
tantur' in celis. describitur' portenta dī qō nequa
quā ei grande sit redimere iacob & isr'l. & instaura
re cor' rectū quē formauit ex utero. & si hoc alicui
parū uideat. nīsi illi difficile qui extendit celos
solus. iuxta qd' alibi legīt. qui extendit celū q̄si
pellē inquo filii excludat' ab extensione celoꝝ omīa
enī p ipsū facta sūt. & sine ipso factū ē nihil qō fac
tū ē. in quo ut sepe diximus phanc sententiā exclu
dantur idola. Hā & in puerbiis salemonis exp̄sona
xp̄i dī uirtutis. deiq; sapientie dr. q̄ndo parabat ce
lū. ego erā cū eo. Ipse enī dixit & facta sūt. ipse mandauit
& creata sūt. & uerbo dīni celi firmatu sūt. & spū oris ei
omīs uirtus eoꝝ. Hec frequenter ingerim. ne ulla blas
phemandi xp̄m. hereticis occasio relinquat. Instabi
litate quoq; ire. q̄ndo illi fundamina solidabat. nul
lus erat cui dō. preter eū qui erat in eo. Ign' iste tam
ac talis. cū p̄fimum mysteriū nēpus aduenerit. ut cunc
ta idola destruam & dī soli' noueris p̄dicet' in mon
do. omīa uana rima diuinoꝝ & phytonū & ariolo
rum signa atq; portenta quib' humanū decepert genus
destruet atq; subuertet. & sapientiā philosophorū
que & ipsa erroris pars maxima ē stultā ee non
stra bat. dū nequaquā cognationib' dī p bant' con
prehendisse sapientiā. qui & iā uerbū pueri siue ser
ui sui de quo sup̄ diximus & consiliū nutuoꝝ ei reby
explebit. aplōr scriba & omnīū q; doctoꝝ qui uolun
tē magistri sui gemin' numerabunt. Ipse g̃ qui ē